

lån til fordel for mikslån. Vi taler om kartoffelkurens forbrugsrenteafgift. Vi taler om et fald i huspriserne på 2,5 pct. om året i perioden fra 1986 til 1993 og om en bølge af tvangsauktioner.

Til gengæld skete der ikke en sænkning af lejeværdisatsen, mens Venstre og De Konservative havde regeringsansvaret, og aldrig hørte vi i den periode et eneste ord fra Venstre og De Konservative om afskaffelse af lejeværdibeskatningen. Tværtimod fik vi bl.a. fra hr. Anders Fogh Rasmussen i skrift og tale argumenter for lejeværdibeskatningen.

Men lad mig så komme de faldne helteskikkelser så meget til undsætning, at jeg medgiver, at indgrebene i 1980'erne var nødvendige og skete med de nuværende regeringspartiers medvirken.

Skattesystemet var med den daværende statsministers ord »pilråddent«. Samfundsøkonomien var, bl.a. af den grund, voldsomt ustabil. Den kraftige gældsætning i den private sektor, hvor renten efter skat og inflation kunne være direkte negativ, medførte som bekendt et betalingsbalanceunderskud på op til 35 mia. kr. om året. Den skæve udvikling fik desværre lov til at fortsætte alt for længe, og resultatet blev en meget brat opbremsning af den danske økonomi.

Og lad os til slut se på dem, der i dagens drama er tiltænkt skurkerollen: regeringen. Skattereformen 1994-1998 er intet ved siden af indgrebene i 1987. Der er tværtimod tale om en rolig tilpasning i modsætning til det store hug i 1980'erne.

Boligpriserne begyndte igen at stige i andet halvår af 1993, da skattereformens vedtagelse skabte klarhed over vilkårene, bl.a. for bolig-ejerne, og renten faldt. Den gennemsnitlige stigning i huspriserne var i perioden 1994-1996 godt 9 pct. om året; samtidig er antallet af tvangsauktioner faldet til et lavpunkt.

Udviklingen i dansk økonomi er nu inde i et stabilt og solidt opsving. Det stiller naturligvis krav om ikke at lade sig gribe af overdreven eufori, og det må bl.a. fornuftig rådgivning i finansielle virksomheder forhindre. Regeringen er meget opmærksom på at sikre, at udviklingen ikke kommer til at løbe for stærkt. Men vi er slet ikke i en situation, der berettiger tiltag svarende til indgrebene i 1980'erne.

Det økonomiske opsving skaber derimod råderum, også på boligmarkedet, for en videreførelse af de strukturelle forbedringer af den danske økonomi, som regeringen allerede har indledt. Der er grund til gradvis at fortsætte den

fornuftige linje, som blev lagt med skattereformen, og det betyder, at vi fortsat anlægger et helhedssyn. Vi vil fortsætte den kurs, vi allerede i 1993 slog ind på, og som har vist sig fordelagtig også for boligernes samlede økonomi.

Forespørgerne vil gerne have garantier. O.k., så lad mig give en garanti: Der bliver ikke tale om så markante tiltag, som vi så midt i 1980'erne, da den borgerlige opposition havde regeringsmagten. Det står helt klart. Både skattesystemet og samfundsøkonomien er blevet forbedret så meget, at det heldigvis ikke bliver nødvendigt - hvis kursen holdes, vel at mærke.

Jeg vil også godt garantere, at regeringen agter at holde kursen og at fortsætte strukturforbedringerne. Regeringen har i »Danmark 2005« tilkendegivet, at der også i årene efter 1998 bør ske en gradvis skatteomlægning, så indkomstskatten nedsættes yderligere, specielt i bunden af skattesystemet. Indkomstskattelettelser finansieres ved en bredere skattebase, gradvis større vægt på grønne afgifter og arbejdsmarkedsbidrag samt fortsat en indsats imod skattetænkning.

Lavere indkomstskat betyder, som vi kender det fra den nuværende skattereform, en vis begrænsning af fradragenes værdi, men der bliver som sagt ikke tale om at forværre boligernes samlede økonomiske situation.

Der bliver omvendt heller ikke tale om store, uforstandige og ufinansierede skattelettelser eller om at lette skatten dér, hvor skattesystemet ikke er under pres fra den internationale udvikling eller fra behovet for yderligere strukturforbedringer. Og boligbeskatningen er bestemt ikke under et sådant pres.

Men det kunne da være interessant at høre, hvorfor en række partier lægger så stor vægt på at lette boligbeskatningen, når vi især har brug for at øge incitamentet til at arbejde og til at spare op.

Det kunne også være interessant at høre, hvor de vil skaffe pengene fra, og om de kan blive enige om andet end at lette skatterne og det på en måde, der typisk vil give de rigeste de største gevinster.

Jeg skal lytte meget opmærksomt til svarene.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Den nuværende regering har jo med stor succes fastholdt lav inflation og lav rente. Da renten er boligernes væsentligste udgift, så er dér jo ydet et af de allervæsentligste bidrag til at holde boligernes udgifter i ro.